

Mijn ZeilNoord verhaal: Het weergat gemist

Ik lig met mijn boot Polaris, een Fisher motor-sailer in het authentieke haventje van Dragør, nabij Kopenhagen. Zojuist heb ik mijn vriendin bij de bushalte uitgezwaaid die na onze fantastische vakantie vandaag weer naar huis vliegt. We hebben de afgelopen weken een rondje Sont gevaren. Met heerlijk weer, blauwe zee en kleine haventjes. Maar natuurlijk ook Kopenhagen en Malmö bezocht. Net als de heenreis vaar ik

solo terug naar Nederland. Op de Facebook-groep van ZeilNoord lees ik dat zich komende week een weergat aandient om door de Duitse bocht te gaan. Daarna is het voorlopig onmogelijk. Ik bestudeer de kaarten en maak een planning. Dat moet wel lukken! Op de derde vaardag met Kiel in zicht lees ik de dagelijkse weerupdate van René Vleut: “Er is maar 1 devies vanmorgen: GAAN GAAN GAAN,

het weergat duurt tot vrijdag ochtend” Shit, het weergat komt eerder en duurt korter! Al die moeite voor niets! Of is er toch nog een mogelijkheid? Als ik vanavond doorvaar naar Brunsbüttel kan ik om ca.12 uur middernacht bij hoogwater de Elbe nog op.

Ik ben goed op schema als ik aan het begin van het Kielerkanaal merk dat er maar weinig koelwater uit de uitlaat komt. De wierpot is helemaal schoon, maar de inlaatafsluiter zit klem, mogelijk verstopt met een pluk zeegras. Ik heb

geen keus, ik moet hier iets aan doen. In Flemhudersee leg ik de boot vast aan een boei en het lukt me de inlaat weer open te krijgen. Maar door de vertraging moet ik het plan om voor donker Brunsbüttel te halen loslaten. Ik voel me leeg en probeer me in te stellen op een lange “vakantie” in Cuxhaven. Op m’n gemak vaar ik verder naar het Gieselau kanaal om daar te overnachten.

Maar als ik 's avonds de weerapps bestudeer wordt ik toch weer enthousiast. Als het lukt om morgenmiddag om 13 uur de sluis door te gaan, dan zou ik de volgende ochtend Borkum kunnen halen voordat ik het ZW front tegen krijg. Ik twijfel nog. Maar dan komt er een appje binnen: "Ik volg je op Marine Traffic, vrijdag avond Delfzijl zeker?" Dat is mooi! Een bevestiging van een oude bekende met veel Oostzee ervaring. Hij "ziet" mijn plan. De volgende morgen vaar ik vol goede moed het laatste stukje van het kanaal naar Brunsbüttel als René met de weer update komt "Vandaag laatste dag weergat met ZZO

windje en vanavond kans op onweer". Nog een bevestiging voor m'n plan. Of is dit bedoeld voor de vertrekkers uit Cuxhaven? Ik schrijf hem een berichtje: "Bedankt René, Ik vaar zo sluis Brunsbüttel uit met ETA Borkum morgen ochtend 8 uur, gaat dat lukken?" Hij antwoordt: "Dat denk ik, geen garantie, het is jouw zeemannschap". Ja, zo kan ik het ook, maar hij heeft natuurlijk een punt.

Ik besluit mijn plan door te zetten. Met een mooie ruime wind, stroom mee en een heerlijk zonnetje vaar ik als een speer de Elbe af als ik ineens achter me een donkere lucht zie. Ik kijk op buienradar, Shit onweer! Misschien valt het mee. Maar de lucht wordt snel donkerder en ik zie al flitsen achter me. Kan ik straks de zee wel op? Het is nog een uur varen naar Cuxhaven, daar kan ik dan even schuilen. Ik geef gas bij maar voor ik het weet heeft de bui me ingehaald en zit ik er midden in. Eerst windstoten, dan heftige regen, donder en bliksem om me heen, ik zie bijna niets meer. Om tijd te winnen steek ik met behulp van de plotter de Elbe veel te schuin over. Daar is uiteindelijk de jachthaven. Ik leg snel aan en nog

stijf van de spanning plof ik op de bank. De eb-stroom op de Elbe richting zee neemt af en zal spoedig keren. Ik geef het met veel moeite op, ik moet dit accepteren! Na een uurtje voel ik me rustiger worden en app mijn vriendin die direct belt, "Hoi, hoe gaat t?" vraagt ze. "Nou het weer is wat minder geworden, ik ehh blijf hier een weekje liggen denk ik, leuk stadje hoor, beetje fietsen en ehh...relaxen..."

Peter van Houten

